

Jindřich Tomášek – životopis

Pan Tomášek se narodil 11. 12. 1962 v Mostě. V dětství se několikrát stěhovali, protože jeho otec pracoval jako důstojník v Československé lidové armádě. Jeho matka pracovala jako učitelka. V roce 1968, kdy mu bylo 5 let a bydlel v Abertamech v Krušných horách, se jeho rodiče projevíli jako protikomunisticky zaměření. Když přijely tanky okupovat Československo, jeho matka vyrazila vylepovat po vsi plakáty hlásající věty typu "Ivane běž domů" a otec běžel do kasáren přesvědčený, že dojde k mobilizaci.

Kolem patnáctého roku života, kdy si Jindřich začal tvořit vlastní názor na komunistický režim, mu však rodiče pro jeho dobro přednášeli jen názory poplatné době. Ty byly opačné od těch, který si pamatoval z dětství. Uvědomil si, že něco není v pořádku, když jsou jeho rodiče takto nuceni měnit své názory.

I když samotná kultura undergroundu se mu nikdy nelíbila, začal se pohybovat v jeho okruzích, zatímco studoval na gymnáziu v Chomutově. Rodina pro něj byla vždycky důležitá a už ve třetím ročníku se mu narodil syn, proto na konci ročníku odešel z gymnázia, nastoupil do zaměstnání a oženil se. Nějakou dobu žil, jak sám říká, šedý standard společnosti, než si uvědomil, že to není nic pro něj. V té době se také se svou ženou rozvedl.

Od roku 1986 se začal zapojovat do aktivit proti režimu. V roce 1988 podepsal chartu 77. Před podepsáním charty se o svém plánu bavil se svou bývalou ženou kvůli bezpečnosti jejich syna. Ta ho v tomto riskantním rozhodnutí podpořila.

Během Palachova týdne se společně se svou známou Adélou Mrázkovou vypravili do Všetat. Po příjezdu je však bezpečnostní složky sebraly a Jindřicha vyhodily v lese odděleného od Adély, která trpěla zdravotními problémy. Pro pana Tomáška to byla chvíle, kdy měl opravdový strach a více než kdy jindy si uvědomoval, čeho je takovýto režim schopný. S Adélou se později shledali, naštěstí se jí nic nestalo.

V září 1989 strana vyhodila Jindřicha z práce v elektrárně a znemožnila mu najít jiné zaměstnání. Snažili se ho dostat i do vězení, proto se rozhodli navštívit Jindřichovu bývalou ženu a zjistit, zda jí byly proplaceny alimenty. Ona o tom zalhala a řekla, že ano.

28. října 1989 se v Chomutově na protestu za přejmenování náměstí před dnešní ZUŠ zpět na náměstí Tomáše Garriguea Masaryka sešlo téměř 30 lidí. Přestože všechny pozatýkali, Jindřich si díky akci uvědomil, že není na Chomutovsku sám, kdo chce něco změnit.

Po 17. listopadu se Jindřich zapojil i do chystání a uskutečnění generální stávkou.

V současnosti žije se svou druhou ženou, kterou potkal právě na generální stávce. Pracuje jako kostelník v Kostele sv. Barbory v Otvicích a se svým psem se stará o farní lesy. Aspoň jednou do roka navštíví Jindřich se svou rodinou Abertamy, kde prožil část svého dětství.

Životopis vypracovali studenti gymnázia Chomutov

Lada Poláčková, Anna Dostálová, Adéla Nádaská, Natálie Ouředníčková, Adéla Jandová